

**Gunnar Fog-Petersen:** Jeg vil gerne overfor den højtærede Finansminister og det ærede Medlem for 3die Kreds (Maa-gaard) pege paa, at det vel er rigtigt, at Landbrugerne, naar de tager ind til Byerne, er henvist til at gaa paa Restaurant, men der er den meget væsentlige Forskel mellem dette og Brugen af Restauranter for den arbejdende Del af Befolkningen, f. Eks. i en By som København, at Landbrugernes Besøg i Købstaden gennemgaaende finder Sted højst en Gang om Ugen, til Torvedag og til Marked, for manges Vedkommende et Par Gange om Maaneden, medens det for Byernes Befolkning, hvor der ikke er Tale om Luksus, er et Hverdagsforbrug. Den væsentlige Forskel er der, og det er den, der har faaet mig til at bruge de Udtryk, jeg brugte om Forholdet mellem By og Land i denne Forbindelse.

Maa jeg sige til det samme ærede Medlem, at jeg ingenlunde har forberedt mig paa den Tid, da jeg skulde godkende eller slaa mig til Taals med disse Skatter. Jeg mener i det hele taget ikke, man kan sammenligne Statens Husholdning i 1912 med nu; alt har faaet et saadant Omfang sammenlignet med den Gang, at man nu maa anlægge helt andre Betragtninger. I øvrigt er gamle Skatter til en vis Grad altid gode Skatter, fordi de er faldet i Leje, er gaaet ind i Omsætningen, i Forbruget; Lønninger og alt er indstillet paa dem, medens nye Skatter kommer til at virke som en Byrde ved Siden af de tilvante, ved Siden af det, man har indstillet sig paa, den Levofod, man har. Men det ærede Medlem har ikke Ret i sine Betragtninger over Skatterne i 1912, fordi mit Parti heller ikke sammen med Socialdemokratiet nogen Sinde har haft Flertal i begge Ting og saaledes haft Magt til at ændre Skattelovgivningen efter vore Programmer. Det nuværende Regeringsparti og dets allierede har Flertal i begge Ting og kan indrette sig frit, som de vil. Her kan man altsaa virkelig bedømme, hvad det er, de vil, medens vi andre i den Tid, vi har haft Regeringsmagten, har været henvist til at forhandle os frem med Modstandere af vore Programmer.

Med Hensyn til den Udvalgsbehandling, som har været ønsket, har jeg ganske vist ikke nævnt den, men jeg er selvfølgelig villig til at deltage i en Udvalgsforhandling, og selv om jeg maa hævde det Standpunkt at gaa imod Lovforslaget som Helhed, vil det naturligvis være i min Interesse, hvis det er muligt gennem en Udvalgsbehandling at lempe Lovens Bestemmelser for den Del af Befolkningen, som særlig vil blive ramt deraf.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til anden Behandling*  
vedtoges uden Afstemning.

**Lange:** Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning  
vedtoges dette Forslag.

Man gik derefter til:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Afgift paa Omsætningen i Kafeer, Restaurationer m. m.*

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1979).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

*Lovforslagets Overgang til anden Behandling*  
vedtoges uden Afstemning.

**Lange:** Jeg tillader at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som Tinget besluttede at nedsætte om den foregaaende Sag.

Uden Forhandling eller Afstemning  
vedtoges dette Forslag.